

దైవసేవ చేయుచు, తమ్ము ఆశ్రయించియున్న వారికి,
తల్లిదండ్రాదులకును సేవచేయక కష్టములపాలు చేయట
పుణ్యములో పాపమే యగును.

ఒక భక్తుడు సప్తాహము చేయదలంచి ధనవంతుల
నడిగి వేలకొలది ధనమును, బియ్యమును, కందిపప్పు మొద
లగు పప్పు పదార్థములను, కూరగాయలను ప్రోగుచేసి
సప్తాహ శార్వక్రమమును ప్రారంభించి జరుపుచు లోభ
గుణములో సరిగౌ ధనాదివస్తువులను ఖర్చుపెట్టక శార్వ
క్రమమును పూర్తిచేసెను. తరువాత మిగిలియున్న ధన
ములో తన కున్న బుణములను తీర్చెను. బియ్యము, పప్పులు
మొదలగు వాటిని తన కొడుకులకు, కొమూర్తెలకు నిచ్చెను.

ఇదియు పుణ్యములో పాపమే గదా ! వేదలకుగాని,
మృధులకుగాని, భక్తులకుగాని, పాధువులకుగాని సేవచేసి,
భోజనముపెట్టి, ధనమునిచ్చి వారికి బాధ కలుగునట్టువర్తించి
నను, మాటలు మాట్లాడినను పుణ్యములో పాపమే యగును.

29. శ్రీ జన్మ విశిష్టత

“కీర్తిశ్శ్వర ర్యాక్ష నారీణాం స్తుతి ర్మేధాధృతిః తుమా”

అని గీత దశమాధ్యాయములో చెప్పబడినది. అనగా
శ్రీలతో గల కీర్తి శ్రీవాక్షరో గల మృదుత్వము,
జ్ఞాపకశక్తి, మేధస్స (తెలివితేటలు), ధైర్యము, ఓర్పు-
ఇంధి భగవంతుడ నగు నా విభూతులు అని భగవంతుడు
చెప్పెను. కనుక పురుషులలోకంటే శ్రీలతోనే గొప్ప
గుణములు గలవని తెలియుచున్నదిగదా. శ్రీలు అహంకా
స్వరూపులని గాంధీమహాత్ముడు చెప్పెను. పురుషులలో
కతినస్వభావ ముక్కవగా నుండును, శ్రీలతో మెత్తని

స్వాధావము, దయారసగుణము, కరుణాస్వాధావము లెక్కావగా నుండును.

శివుని భోలాశంకరు దని చెప్పాదురు. అనగా కొలది కాలము స్తుతించినంత మాత్రమున అనుగ్రహము (దయ) చూపుపూడని తాత్పర్యము, స్త్రీలలోకూడ భోలాస్వాధావము గలవా రెక్కావగా కనబడుచుందుకు. పురుషులలో స్త్రీల స్వాధావము గలవారు కలరు, స్త్రీలలో పురుషుల స్వాధావము గలవారున్న కలరు. మెత్తని స్వాధావము గలవారలలో ననేతులు అవిసీతి (చెదు) వర్తనలకు లోబడుచుందురు. పత్యధర్మములపై అచంచల పట్టుదలగలచారు మాత్రమే ఇతరులు అవిసీతి వర్తనలకు లొంగదీయుటకు ప్రయత్నించినను లోబడు, అహంకారమున్నంతవరకు మానవునకు అశాశ్వత సుఖములపై బ్రాంతు లుండును.

ప్రశ్న : స్వామీ! మారు స్త్రీలను విజేషముగా పొగడదరేలి స్త్రీలు అబలులని, ఆసమ్మథులని, చంచలు రని. పురుషులకంటే స్త్రీలకు ఎనిమిది రెట్లు కామ ముండుననియు చదివియుంటేని. మలేయు శంకరాచార్యులవారు స్త్రీ శరీరమును నీచ్మైనదిగా, సర్వవేదాంత సిద్ధాంత సంగ్రహమున వర్ణించిరి. ప్రశ్నోత్తర మణి రత్నమాలలోకూడ స్త్రీలు నరకద్వారములనియు, కల్పువలె మోహింపజేయునది స్త్రీ యనియు, జీవులకు సంకేళ్ల స్త్రీ యనియు, స్త్రీపిశాచముచే వంచింపబడనివాడే జ్ఞాని యనియు చెప్పిరి.

శ్లో. కులీనా రూపవత్యశ్చ నాథవత్యశ్చ యోషితః

మర్యాదాసు న తిష్ఠంతి స దోషః స్త్రీషు గరీయాన్ ॥

శ. శ్రీలు మంచికులమునందు పుట్టినను, రూప తులైనను, భరగలచారైనను నియమము గలిగి ఉదారు. ఇదియే శ్రీలలో గల పెద్ద దోషము, అస్వలుతం సాహసం మాయా దాక్షీణ్యం చలచి తేనం రోదనం ఆపవాదం చ సమైతే శ్రీస్వాఖానికమ్ ॥

శ. (1) అబద్ధమాడుట (2) నేను చేసేద నని సాహా, చూపుట (3) విపరీత బ్రథములు చేయుట (4) దయాము కలిగియుండుట (5) చిత్తచాంచల్యము గలిగి ఉదుట (6) సామాన్యవిషయములకు దుఃఖపడుట (7) లేని దోషములను ఆరోపణచేసికొనుట—ఈ ఏదున్న ఉకు స్వాఖానముగా నుండును. (శివపురాణము)

దయమాలి ప్రియుతోడ దప్పుజేసియు నచి
ద్ధమ్ము లాడుట యాడుదాని సామ్ము
ప్రాణమ్మునకు గడ్డిపరకంత వెలమైన

దలపకుండుట యాడుదాని సామ్ము
అత్యంత లోభమ్ము నంది యూరక మార్ఫ్ఱీ
మూనియుండుట యాడుదాని సామ్ము

అవమానమునకు లోనై దురాచార ప

ద్ధతి వహించుట యాడుదాని సామ్ము

శ. కవ్యసంసారమునకు లోగా నొనర్చి

దాటసీకుండు టది యాడుదాని సామ్ము

లేనిపోని విలాసమ్ము లూని మోక్ష

దశను జెడగొట్టు టది యాడుదాని సామ్ము.

(దేవిభాగవతము)

ఈవిధముగా శ్రీలలో అనేక దోషము లుండగా ఉను మారు స్తుతించుట యనునది నా కాశ్చర్యము

గలిగించుచున్నది. శ్రీలలో గొప్పతన మున్నచో ప్రమాణములతో తెలియజేసినచో నేను నమ్మగలను. శ్రీలను విమర్శించితి నని మారు నాటై కోపము చూపకుండురుగాక యని కోరుచున్నాను.

జవాబు : సోదరా ! శ్రీలను విమర్శించుట, దూషించుటయను మహాపాపము. శ్రీలలోగాని, పురుషులలోగాని గల చెడును మాత్రమే దూషించి దూరముగా నుండవలెను.

శ్రీలలో (1) పద్మినిజాతి (2) రూస్తినిజాతి (3) చిత్రిణిజాతి (4) శంఖినిజాతి యని నాలుగు జాతులవారు కలరు, ఇట్టెల్లు,

పురుషులలో (1) భద్రుడు (2) దత్తుడు (3) కూచి మారుడు (4) పాంచాలుడు అను నాలుగు తరగతులవారు కలరు అని శాస్త్రము చెప్పేను.

కామ మనిషి దుర్గుణమును నశింపజేసికొనుటకే శ్రీ శరీరమును నీచముగా శంకరాచార్యులవారు వర్ణించిరి. ఇట్టెల్లు శ్రీలకూడ పురుషుల శరీరమును నీచమైనదిగా వర్ణించుకొని విరక్తి నొందవలెను. పురుషులకు శ్రీ నరకద్వారమైతే, శ్రీలకు పురుషులు నరకద్వారముకాదారి ఇచట శ్రీలకేనను, పురుషులకైనను కామమే నరకద్వారమని గ్రహించవలెను. శ్రీలకంటె పురుషులకే ఎనిమిది రెట్లు కామముకనబడుచున్నది. పురుషునికంటె శ్రీ గొప్పదగుటచేతనే శ్రీనామము మొదట పిలువబడుచున్నది. ఎట్లన తల్లి దండ్రి, లక్ష్మీ నారాయణ, పార్వతీ పరమేశ్వరులు, సీతా రాములు, భార్య భర్త, శ్రీ పురుషులు.

శంకరాచార్యులకు శ్రీపై గౌరవ ముండుటవలననే తథ వీరమునకు శారదాపీత మని పేరు పెట్టుకొనెను.

శ్రీలలోను, పురుషులలోను ఉత్తములు, మధ్యములు, అధములు, అధమాధములు యను నాలుగు తరగతులుగా నుండురు. సుకృతవిజేమ మున్నచో అధమాధమ స్థితి నుండి పరిణామము జెంది ఉత్తమోత్తమ స్థితికి రాగల్లుదురు. లోకములో మంచివారు చెడ్డవారుగా మార్పుజెందుట చూచుచున్నాము. చెడ్డవారు మంచివారుగా మార్పుజెందుట చూచుచున్నాముగదా ! శ్రీలందరున్న అపవిత్రులసి, అసమర్థులనియు తలంచరాదు. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు దేవీ యూషిప్రకారము నడుచుకొనుచున్నారని చరిత్రలో కలదు.

అనసూయ త్రిమూర్తులను పసిశాలురను చేసినట్లు చరిత్రకలదు. అనసూయ, అరుంధతీ దేవులను త్రిమూర్తులు, లక్ష్మీ, పార్వతి, సరస్వతులన్న గౌరవించినట్లు చరిత్రకలదు.

సుమతి సూర్యుని ఉదయించకుండ చేసినట్లు చరిత్రకలదు. సావిత్రి యమధర్మరాజుతో వాదించి చనిపోయిన తన భర్తను బ్రతికించుకొనినట్లును చరిత్ర కలదు.

రావణాసురుని భార్యయగు మండోదరి, విభీషణుని భార్యయైన సరమ, రావణుని కోడలగు సులోచనయు ఉత్తమత్తీ లని పొగడబడిరి. శ్రీలు అబలులు, అసమర్థులునైనచో శిక్షించే శక్తి, రక్షించే శక్తియు నుండదుగదా ! కేకయ రాజు మందరయొక్క అల్లుని చంపుటవలన క్రోధము నుంచుకొని, కేకయరాజుయొక్క అల్లుడగు దశరథమహారాజును చంపించెను. భీష్మచార్యులవారు తన్న అన్యయముచేసెనని అంబ క్రోధము నుంచుకొని శిఖిండిగా బుట్టి భిష్ముని చంపించెను.

గంగాదేవి, జ్యోలాదేవియు అర్జునునిపై శ్రీధము గలవారై చచ్చునట్లు శపించిరి, అందువలన అర్జునుని శుమారుడగు బఖ్రుబాహానుడు అర్జునుని శిరస్సును ఖండించి రహస్యముగా శిరస్సును దాచెను. తరువాత శ్రీకృష్ణ భగవానుడు తన ప్రభావముచే శిరమును రప్పించి అర్జునుని బ్రతికించెను. ఈ కథ విపులముగా జై మిసీభారతములో గలదు.

సులభ, గార్ణి, మైత్రేయి, మదాలన, చూడాల మొదలగు మహాతల్లులు బ్రహ్మాజ్ఞాన సంపన్నులని చరిత్రలు చెప్పాచున్నావి. అజ్ఞానిగాయున్న శిఖధ్వజమహారాజును భార్య యగు చూడాల జ్ఞానవంతునిగాచేసి రాజ్యపరిపాలన చేయించెను. అజ్ఞానిగాయున్న లీలాశుకునకు చింతామణి జ్ఞానబోధచేసి పరమభక్తునిగా, గ్రంథకర్తునుగాజేసెను. తులనీదాసునకు తన భార్యయే వై రాగ్యమును బోధించి మహాభక్తునిగా జేసెను. తరిగొండ వేంకమాంబ తరిమెల గ్రామమున పుట్టి పరమభక్తురాలై కొన్ని మహిమలనుకూడ చూపి తరువాత తిరుపతి జ్యేష్ఠమునకు చేరి శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామియొక్క అంతరంగభక్తురాలై తపస్సుచేసి జ్ఞాన వంతురాలై అనేకమందిని సన్మార్గమున నడిపించుచు, అనేక సద్గొంథములను ప్రాసి మహాత్మురాలని ప్రసిద్ధికొక్కునుగడా! శ్రీ రామకృష్ణపరమహంసగారికి భైరవ బ్రాహ్మణియను శ్రీ మొదటి గురువుగానుండెను, శ్రీ మొహర్ బాభాగారికి, హజరతుబాహాజాను అను శ్రీ మొదటి గురు వయ్యెను. శ్రీ బుద్ధదేవుడు ఆహారమును మాని తపస్సుచేయుచు నీరసించి మృత్యువాత బడబోవునపుడు శ్రీలే జీవనధర్మమును తెలిపి ఆహారమునుపెట్టి రహించిరి, విశాఖాదేవి యను

ప్రధాన శిఖ్యరాలు బుద్ధుని, పాని సంఘమును చాలాకాలము పోషించెను. శ్రీ రామకృష్ణపరమహంసగారిసి రాణీరాన మణి పోషించెను. శ్రీ రమణమహర్షులవారిని మొదటి నుండియు శ్రీలే పోషించుచువచ్చిరి. మొదలియార్ పాటికి యను భక్తరాలు నలుబదిసంవత్సరములు ఆహారమును పెట్టినది. శ్రీల సహాయమువలననే శ్రీ గాంధీ, శ్రీ అరవింద యోగి, శ్రీ మలయాళ స్వాములవారు, శ్రీ బంకార స్వాముల వారు మొదలగు మహాత్ముల ఆక్రమములు అభివృద్ధికివచ్చి పోషింపబడుచున్నాయి.

భక్తవిజయమును గ్రంథములో మిశ్రాభాయి, సక్కాభాయి, గోమాభాయి, కర్మాభాయి, జనాభాయి, ప్రేమాభాయి, రామాభాయి, పిశాభాయి, గుణవతీభాయి, కుపరాభాయి, శీలాభాయి, కస్తురిభాయి, కృష్ణాభాయి, కారక్కాలమ్మ, భక్తిమతి, నిర్మల, కన్సోపాత్ర, శబరి మొదలగు మహాతల్లుల చరిత్రలను చదువుచున్నాముగదా !

శ్రీలుకూడా రాజ్యపరిపాలనచేయుట కలదు. శిఖధ్వజమహారాజు వైరాగ్యముతో అరణ్యమునకు పోయి నివసించినపుడు భార్యయగు చూడాలయే రాజ్యపరిపాలన చేసెను. మనకు స్వరాజ్యము రాకపూర్వము ఇంగ్లాండు దేశపు రాణీగారే మనదేశమును పరిపాలించెనుగదా ! సింహాశదేశమున శ్రీయే మంత్రిపదవి నలుకరించెను. మన దేశమునం దిపుడు శ్రీమతి ఇందిరాగాంధి ప్రధానమంత్రి పదవి నలంకరించి పరిపాలించుచున్నారుగదా !

పురుషులు శ్రీలను దూషించుచున్నాచో, తిరస్కారించుచున్నాచో శ్రీ సహాయము లభించక పురుషుడు బాధపడవలసివచ్చును. ఇట్లే శ్రీలు పురుషులను దూషించి

నను, తిరస్కరించినను పురుషుని అండ లభించక త్రీలు
శాధలు నొందవలసివచ్చును.

శ్లో, అసారభూతే సంసారే సారభూతా నితంబినీ
ఇతి సంచింత్యవై శంభుః అర్థాంగే కామినీం దధ్మా.

తా, అసారమైన ఈ లోకమందు సారమైనది త్రీయే
ఇది తెలిసియే కాబోలు శివుడు తన అర్థశరీరమున త్రీని
ధరించినాడు.

శ్లో, యత్ర నార్వ్యస్త పూజ్యంతే రమంతే తత్త్ర దేవతాః
యత్త్రైతాస్త నపూజ్యంతే సర్వాస్త్రాటఫలాః క్రియాః.
తా, త్రీలు పూజింపబడుచున్న స్ఫురముననే దేవతలు
తిరుగుదురు, త్రీలకు గౌరవము యాయబడని తాపులందు
జరుగు సర్వక్రియలును నిష్ఫలములే. (మనువు)

నే నెవరిని ?

మంచిపనులను చేయుచున్నంతవరకును నీవు సజ్జనుడవు,
చెడ్డపనులను చేయుచున్న పుడు నీవు దుష్టుడవు,
కనబడే రూపములైపై, వినబడే శబ్దములైపై, పనులు
పైని ఆసక్తి, ద్వేషభావము లున్నంతవరకు నీవు సంసారివి.
నామ రూప క్రియలైపై రాగ ద్వేషములు నశించి
నపుడు నీవు సన్మాన్యసివి.

సర్వమును దేవునిగా నిక్ష్యయించి అన్ని పనులను
దైవార్పణము చేయుచు సర్వదా దేవుని స్వరించుచున్నంత
వరకు నీవు భక్తుడవు.

నీలో కామ మున్నపుడు కామమే నీవు, క్రోధ మున్న
పుడు క్రోధమే నీవు, భయ మున్నపుడు భయమే నీవు,
అవంకార మున్నపుడు అవామే నీవు, మమకార మున్నపుడు